

‘Oprostite, nalazite se u krivom redu. Knjiga koju tražite je na drugoj polici u prvom redu... Da, da... upravo tu.’ Vješta petogodišnjakinja upravljala je procesom knjižne posudbe da je se ne bi posramile niti iskusne knjižničarke iz Nacionalne. Jedna skupina malih poklonika pisane riječi spremno je stajala u redu za posudbu ne prozborivši ni riječi radi dužeg čekanja. U drugom pak redu, petogodišnjakinja je s popisa križala vraćene knjige i davala svoj kolegici ‘bibliotekarki’ da ih odloži na mjesto. Scena je to iz grupe u kojoj sam danas boravila sa studentima. Raspravljali smo poslije o segmentima ove simboličke igre i navodili situacije učenja koje su se tijekom igre odvijale. Kulturno ponašanje, vještine početnog čitanja i pisanja, čekanje na red, suradnja, odlaganje stvari na predviđeno mjesto... samo su neke od učećih situacija kojima smo svjedočili u relativno kratkoj sekvenci promatranja.

U jasličkoj grupi osobito snažan osjetilni doživljaj zbio se u istraživačkom centru u kojem su djeca imala priliku doživjeti viskozitet smjese pomiješane s jestivim bojama. Uzorci neobičnih oblika nastali kruženjem malih prstića stvarali su se pred začuđenim očima jasličkih mališana. I stvarno je gušt bio gledati taj trenutak iskrenog čuđenja i istinsku uključenost u aktivnost. I sama teorija konstruktivizma sugerira kako je visoka razina dobrobiti (zadovoljstva), uz visoku razinu uključenosti, ključna za učenje – što je i te kako dobar razlog da se velika pozornost posveti promatranju djetetove razine zadovoljstva u aktivnosti. O konceptu uključenosti djeteta u aktivnosti i razini njegove dobrobiti u utjecaju na učenje govori i profesor Laevers kojeg smo ovog listopada, sa zadovoljstvom, imali prilike slušati na Učiteljskom fakultetu u Rijeci – o čemu više možete pročitati u vijestima.

Ovo je godina u kojoj obilježavamo i 20. godišnjicu provedbe Programa Korak po korak u Hrvatskoj. Prigoda je to da se prisjetimo početaka provedbe Programa u Hrvatskoj i njegova utjecaja na različite demokratske procese koji su se u odgoju i obrazovanju događali od ranih devedesetih do danas, o čemu možete čitati u članku ‘Sretan 20. rođendan Koraku’.

Još dva su razloga za slavlje. Jedan je da je Hrvatski sabor usvojio Nacionalnu strategiju obrazovanja, znanosti i tehnologije. Želim vjerovati da će ovo biti doprinos stvaranju modernijeg i inovativnijeg sustava odgoja i obrazovanja. Drugi je razlog taj da je prijedlog Nacionalnog kurikuluma za rani i predškolski odgoj i obrazovanje dobio pozitivnu recenziju struke, MZOS je završilo savjetovanje o Nacrtu kurikuluma, konstruktivni prijedlozi uneseni su u konačni tekst dokumenta i vjerujem da će on biti objavljen u Narodnim novinama do izlaska ovog broja. Veliki je to korak u razvoju djelatnosti i čini se kako i u ovo vrijeme opće apatije imamo razloga biti zadovoljni.

U ovom broju, prenesenom ‘iz vrtića’, naći ćete različite primjere svakodnevnih prakse odgajatelja, u kojima je opisano niz različitih situacija poput onih koje sam spominjala na početku. U svom diskursu odgajatelji nam pokazuju koliko je ‘kvaliteta odgojno-obrazovnog procesa duboko zavisna od osobnih ideala, osjećaja, stavova, strasti i uvjerenja svakog odgajatelja’. (Krstović, 2014.) Vjerujem da ćete ponovno naći zanimljivih i poticajnih priloga za svoju praksu.

U sljedećem broju nastavljamo s prikupljanjem različitih priloga iz svakodnevnice hrvatskih vrtića, kako bismo omogućili brojnim odgajateljima da iznesu vlastita iskustva i primjere dobre prakse – što nemaju uvijek priliku u tematskim brojevima.

Do tada Vas, s osobitim poštovanjem, srdačno pozdravljam

Helena Burić